

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ «ΤΥΠΟΣ»

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

~~~~~  
== Γραφεία, Σοφοκλέους 3 ==  
~~~~~

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Έξωτερικού: Έτησία Δρ. 10.— Έξάμηνη Δρ. 6.—

Έξωτερικού: Φρ. 15.— Φρ. 8.—

Κάθε φύλλο λεπτά 25

Άγγελλαι και διαφημίσεις δρχ. 2 ο στίχος.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΔΟΘΗΚΕ επί τέλους κ' ένας μεζές, και μεγαλούτοικος μάλιστα, στους «ανυπόμονους πατριώτες», ή Σμύρνη. Δεν κατακρίνουμε την ανυπομονησία τους, ούτε θέλουμε να της δώσουμε κομματική σημασία. Όχι. Την παραδεχόμαστε πατριωτικωτάτη και μόνο την παίρνουμε για ένα ψεγάδι του χαρακτήρα μας του φυλετικού. Είχαμε, βλέπετε, σά Ρωμιοί, την απαίτηση, ένας πόλεμος που κράτησε τέσσερα ολόκληρα χρόνια κι αναποδογύρισε τη σφαίρα, να τελειώσει για μās σέ δέκα μινούτα και σ' άλλα τόσα να κανονιστούν όλα τὰ ἔθνηκά μας ζητήματα. Ἡ φυσική βραδύτητα μās τάραξε τὰ νεύρα και μās ἔσπρωχνε σέ χίλια δυό ἀπελπιστικά συμπεράσματα. Νά ὅμως τώρα που μέ τή Σμύρνη ἄρχισαν τὰ νεύρα μας νά καλμάρουν ἰάπως και θά μπορούμε ἔτσι νά περιμένουμε μέ λιγότερη ὑπερευαισθησία, πατριωτική πάντοτε, τήν τελειωτική ἔθνική μας ἀποκατάσταση.

ΔΕ ΘΑ βρεθεί επί τέλους ἕνα κάρρο τῶν σκουπιδιών νά πάρει ἀπό τὸ Πανεπιστήμιο αὐτὸ τὸ πτώμα που λέγεται «Σεβαστοπούλειος διαγωνισμός» γιὰ τή γλώσσα και νά τὸ πᾶει νά τὸ πετάξει πέρα μακριά, στὰ χωράφια γιὰ νά μὴ φαρμακῶνι τήν ἀτμοσφαῖρα μέ τή δυσωδία που ἀναδίνει; Και μέ ὅλα αὐτὰ βρίζονται ἄνθρωποι, μέ τόσο χοντρή μύτη, που κάθονται ἀποπάνω του ἥσυχά και συζητοῦνε. Ἐτσι ὁ κ. Σκιας ὡς εἰσηγητὴς τοῦ περίφημου αὐτοῦ διαγωνισμοῦ που θά χρησιμεύσει σὰ μνημεῖο τῆς ἑλληνικῆς διανοητικότητος σέ μιὰ ὀρισμένη ἐποχή, μās εἶπε πάλι σοφώτατα πράματα. Ὁ κ. Σκιας κροῦει τὸν κώδωνα. Ἡ Ἑλλάδα, λέει, πρόκειται νά μεγαλώσει. Διὰφορα ξένα στοιχεῖα θάρχισουν νά συρρέουν στίς μεγάλες, ἀνεκμετάλλευτες χώρες τῆς Ἀνατολῆς, που περνώντας ἀπὸ τίς ἑλληνικὲς χώρες μπορεί νά μās χαλάσουν τήν ἑθνική γλώσσα και τὸ ἑθνικὸ φρόνημα. Και γιὰ νὰποφύγουμε τὸ μεγάλο αὐτὸ κίνδυνο, τί νομίζετε πῶς προτείνει ὁ κ. Σκιας; Νά διδάξουμε τήν καθαρεύουσα παντοῦ. Ἐτσι, ἅμα οἱ ἀλλόγλωσσοι πληθυσμοὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας και τῆς Μακεδονίας μάθουν νά μιλᾶνε τήν καθαρεύουσα, ὁ κίνδυνος ἀφανίζεται! Και γιὰτί, κύριε Σκια, νά μὴ τοὺς διδάξουμε τή μιὰ και μόνη, τήν Πανελληνία δημοτικὴ που μάθαί-

νεται εὐκολώτερα παρὰ τή νεκρὴ καθαρεύουσα που δὲν τή μιλάει κανεὶς; Βέβαια, ὅταν κάθεται κανεὶς πάνω ἀπὸ ἕνα πτώμα και ἀναπνέει τή δυσωδία του, δὲν μπορεί νάχει πολὺ ξάστερη τὴ διάνοια. Και κάτι ἄλλο. Γιατί νά μὴ δημοσιεύονται κάθε χρόνο αὐτὰ τὰ βραβευόμενα δοκίμια γιὰ νά βλέπουμε και μείζ πῶς τὴν ἔννοει τέλος πάντων τὴν καθαρεύουσαν ὁ Σεβαστοπούλειος; Ἴσα ἴσα ἔπρεπε νά δημοσιεύονται γιὰ νά χρησιμεύουν σὰ μοντέλλα. Θά εἶτανε κι αὐτὸ ἕνας τρόπος γιὰ νά σιχαθεῖ κανεὶς τὴν καθαρεύουσα. Ὁ «Νουμᾶς» προσφέρει τίς στίγες του γι αὐτὴ τὴ δουλειά.

ΟΣΑ γραφτήκανε στίς ἑφημερίδες γιὰ τὴ γιορτὴ ποῦγινε στήν Ἀκαδημία κατὰ τὴν ἀπονομή τοῦ Μουσικοῦ Ἀριστείου, μās φέρουνε θλιτερὲς σκέψεις στὸ νοῦ γιὰ τὸ ἠθικὸ ἐπίπεδο που βρίσκεται ἡ σύγχρονη ἑλληνικὴ σκέψη. Κάθε φορὰ που θά γίνει ἕνα βήμα πρὸς τὴν ἐπίσημη ἀναγνώριση τῆς Δημοτικῆς, θά βγοῦνε δριμύτερες κι ἀπὸ τίς καθαρευουσιάνικες οἱ ἑφημερίδες που καμώνονται πῶς συμπαθοῦνε τὸ δημοτικισμό γιὰ νά καυτηριάσουνε τίς δημοτικιστικὲς τάχα ὑπερβολές και νά διαμαρτυρηθοῦνε γι αὐτές. Ναι, ποὶός λέει γιὰ τὴ δημοτικὴ, ἀλλ' ὅχι ὑπερβολές, γιὰ τὸ θεό. Ἐτσι οἱ ἑφημερίδες αὐτές, δουλειόνας και στὸ Θεὸ τῆς δημοτικῆς και στὸ Μαιωνά τῆς καθαρεύουσας, κάνουνε κάτι πολὺ συντελεστικὸ γιὰ τὴν κυκλοφορία τους, ἀλλὰ διόλου, μὰ διόλου τιμητικὸ γιὰ τὴν ἠθική τους. Αὐτές οἱ λεγόμενες ὑπερβολές που μās κάνουνε τάχα κι ἀγαναχτοῦμε, εἶναι ἀπλούστατα μιὰ ἀναντορία, εἶναι ἡ μάσκα που μās ἐπιτρέπει νά ἐκμεταλλευόμαστε εὐκολα και τίς δυὸ ἰδεολογίες.

ΔΥΟ ἔξυπνοι, καθὼς φαίνεται, νέοι βγάλανε... τὸν περίδρομο, δηλαδὴ ἕνα σατυρικὸ φυλλαράκι μέ τὸν τίτλο αὐτό, που δείχνει πῶς μ' ἔμμετρα και μέ πεζὰ φαιδρολογήματα θά καυτηριάξει τὰ «κακῶς κείμενα» τοῦ τόπου μας και τοῦ τύπου μας. Εὐχόμαστε στοὺς καλοὺς νέους νά βγάξουνε τὸν Περίδρομο και νά μās φανερύνουν, κάνοντας δηλαδὴ τὸ ἀντίθετο ἀπὸ κείνο που κάνουνε μερικοὶ νέοι μέ τὰ φιλολογικὰ τους περιοδικά.

ΤΟ ΚΑΛΑΘΙ τῶν ἀχρήστων τοῦ «Νουμᾶ» θά δώσει μιὰ μέρα λόγο στήν ἱστορία γιὰ τὸ κακὸ ποῦκαμε στὰ νεοελληνικὰ γράμματα. Ἐως τώρα τὸ ἀναθεματισμένο ἐξέδωκε μισὴ ντουζίνα φιλολογικὰ περιοδικὰ και μās φοβερίζε νά ἐκδώσῃ γλήγορα κι ἄλλα τόσα, γιὰτί ὁ κάθε καλὰ θῆ ος νέος, βρίζοντας τίς στίγες τοῦ «Νουμᾶ» κλειστὲς, καταφεύγει σὲ ἀπεγνωσμένο κίνημα και βγάζει περιοδικά. Ἐτσι δικαιολογίεται τὸ μεγάλο κακὸ που γίνεται στίς ἡμέρες μας.

ΜΙΑ ἀντιδημοσιογραφικὴ περιγραφὴ ἀεροπορικοῦ ταξιδιοῦ διαβάσαμε τὴν περασμένη Δευτέρα στὴ «Νέα Ἑλλάδα» — και τὴ λέμε ἀντιδημοσιογραφική, γιὰτί ὁ νέος που τὴν ἔγραψε φρόντισε νά μὴν τὴ φουσκῶσῃ μέ κούφια λόγια και μέ ρητορικοὺς ταμπουρισμούς. Ἄν και ζύγωσε τὰ σύγνεφα, δὲν πήρανε, βλέπετε, τὰ μυαλά του ἄερα.